

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.510 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. DEPOVERE en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feiten

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"U werd gehoord op 12 maart 2008 van 9.30 uur tot 12.35 uur en op 26 mei 2008 van 8.55 uur tot 10.05 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Albanese taal machtig is. Uw voogd, mr. Xhardo, was gedurende het eerste gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Diber en in het bezit te zijn van de Albanese nationaliteit. U bent opgegroeid in Lushnje. Ongeveer vier jaar geleden overleed uw vader. In 2006 leerde uw moeder een andere man kennen. U verhuisde samen met uw moeder naar Durres en ging inwonen bij de nieuwe partner van uw moeder en diens zoon. Uw stiefvader was van Arabische origine. Hij is een streng gelovige en praktiserende moslim en eiste van u dat u koranonderricht zou volgen. U toonde hierin niet de minste interesse en weigerde dit dan ook resoluut. U leefde op gespannen voet met hem. Hij keek enkel om naar zijn eigen zoon en interesseerde zich niet in u. Het enige dat hij van u verlangde, was dat

u naar een moslimschool zou gaan. De laatste vijf maanden voor uw vertrek verergerde de situatie. Hij sloeg u geregeld en riep dat u zijn huis diende te verlaten. Uw moeder kwam niet tussenbeide uit schrik voor hem. In januari 2007 bent u van het gymnasium overgestapt naar een privé-school in Durres. In mei 2007 bent u met de school gestopt omdat uw stiefvader er zich tegen verzet had dat uw moeder nog langer zou betalen. Omdat u niet langer kon leven in dergelijke situatie, nam u contact op met uw oudste broer, die in België verblijft. Hij raadde u aan u bij hem te komen vestigen. U leende geld van uw broers en zus in Albanië en van uw broer in België en week op 25 juni 2007 naar België uit. Op 27 juni 2007 kwam u in België aan en op 2 juli 2007 vroeg u hier asiel aan. U bent niet in het bezit van enige documenten die uw identiteit en/of gezinssamenstelling kunnen staven. Wel legde u een attest van het Belgische l'Institut Technique Supérieur Cardinal Mercier neer, waaruit blijkt dat u een gemotiveerd student bent."

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker neemt in wat kan worden beschouwd als een enig middel, de motieven van de bestreden beslissing op de korrel, zodat er kan van worden uitgegaan dat hij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.4. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt :

"Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst immers opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de kernelementen van uw asielrelaas bijzonder vaag zijn. Zo beweerde u reeds een tweetal jaren voor uw komst naar België in te wonen bij uw stiefvader en zijn zoon, maar u slaagde er niet in hun familienaam weer te geven (gehoor CGVS I p. 4). Zelfs toen u een tweede maal voor gehoor op het Commissariaat-generaal werd opgeroepen, kon u nog steeds niet de familienaam van de partner van uw moeder - die tevens de oorzaak van uw problemen zou zijn - weergeven, ondanks het feit dat u nog contact had met uw moeder en zus na het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS II p. 1 en 2). U stelde de familienaam van de partner van uw moeder niet gevraagd te hebben omdat u meent dat zijn voornaam voldoende is (gehoor CGVS II p. 2). Overigens dient hierbij opgemerkt te worden dat u tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal stelde dat de enige zoon van uw stiefvader, die eveneens bij jullie inwoonde, Barjam heet (gehoor CGVS I p. 11-12), terwijl u tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal beweerde dat hij Ismail heet (gehoor CGVS II p. 3). Voorts stelde u meermaals dat uw stiefvader een hoge functie bij de Socialistische Partij bekleedt en zeer veel connecties heeft

(gehoor CGVS I p. 5 en II p. 2, 6). U kon echter zelfs niet bij benadering de beweerde functie van de partner van uw moeder omschrijven. U raakte niet verder dan te stellen dat hij bij de bureaus werkte en dat hij zelf een kantoor in het gemeentehuis van Durres had. Met welke zaken hij zich concreet bezighoudt, kon u niet vertellen. U verklaarde uw onwetendheid over deze significante elementen in uw relaas door te stellen dat u een slechte verhouding had met de partner van uw moeder en u niet geïnteresseerd was in zijn bezigheden (gehoor CGVS II p. 2, 6). Dat u voorgaande zaken, met name de volledige naam van uw stiefvader en zijn concrete functie en taken binnen de SP, niet heeft proberen te achterhalen, hoewel het hier elementen betreft die deel uitmaken van de kern van uw problemen, is een houding die geenszins in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een kandidaat-vluchteling kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn/haar relaas. Uw jeugdige leeftijd of uw desinteresse kunnen aan deze vaststelling geenszins afbreuk doen. Derhalve komt uw geloofwaardigheid ernstig op de helling te staan.

Wat er ook van zij, de door u aangebrachte vluchtmotieven, met name de problemen met en de vrees voor uw stiefvader omwille van zijn religieuze opvattingen die hij u wil opleggen, kunnen niet gelijkgesteld worden met een daadwerkelijke vervolging en zijn geenszins voldoende om te kunnen spreken van een reëel risico op ernstige schade. Uw problemen en moeilijkheden zijn terug te leiden tot één enkele persoon uit uw onmiddellijke en nabije omgeving, met name uw stiefvader. Derhalve zijn de door u aangehaalde problemen van intrafamiliale en eventueel gemeenrechtelijke aard. U verklaarde weliswaar regelmatig een oorveeg van uw stiefvader te hebben gekregen, maar u heeft op geen enkel ogenblik getracht enige klacht in te dienen of hulp voor uw problemen te zoeken. U verklaarde aanvankelijk geen klacht te hebben ingediend omdat uw stiefvader veel connecties bij de politie heeft (gehoor CGVS I p. 11 en II p. 5). Aan deze bewering kan echter, gezien bovengedane vaststellingen, weinig geloof worden gehecht. Vervolgens stelde u dat, ingeval een eventuele klacht van u, een rechtszaak tegen uw stiefvader zou worden aangespannen. Omdat u zijn reactie vreesde, zou u dan ook van een klacht hebben afgezien (gehoor CGVS II p. 5). Deze verklaring is echter niet afdoende om uw nalatigheid zich tot uw autoriteiten te wenden, te verantwoorden. U liet immers ook na uw broers en zussen in Albanië, uw leerkrachten en/of jeugdorganisaties te contacteren om uw problemen met uw stiefvader aan te kaarten en aldus hulp te zoeken (gehoor CGVS II p. 4-5).

Het door u neergelegde studieattest staft uw inzet op school in België, maar is niet relevant voor de beoordeling van uw asioldossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.5. Verzoeker stelt dat hij van in den beginne op vrij gespannen voet leefde met zijn stiefvader, en dat diens achternaam redelijk lang is en moeilijk te onthouden. De naam zou klinken als ‘Krusama’. Verzoeker had geen interesse in zijn stiefvader en wilde niet met hem praten aangezien hij het enkel over de islam had en een zeer autoritair persoon was.

De Raad stelt vast dat verzoeker in essentie zijn asielrelaas herhaalt. De motieven van de bestreden beslissing worden niet ontkracht door het louter herhalen van de asielmotieven (R.v.St., nr. 156.221, 10 maart 2006; R.v.St., nr. 153.278, 4 januari 2006). Met de verwerende partij kan derhalve worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de kernelementen van zijn asielrelaas bijzonder vaag zijn. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker, die verklaarde reeds een tweetal jaren voor zijn komst naar België in te wonen bij zijn stiefvader en diens zoon, er niet in slaagt hun familienaam weer te geven en tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de voornaam van zijn inwonende stiefbroer. Het feit dat hij zelfs toen hij voor een tweede maal voor gehoor op het Commissariaat-generaal werd opgeroepen en hij na het eerste gehoor nog contact met zijn moeder en zus had, nog steeds geen gegevens kon meedelen, getuigt van een desinteresse die niet te verzoenen valt met verzoekers nood aan bescherming ingevolge de door hem geschetste vrees. Het gegeven dat hij thans in zijn verzoekschrift stelt dat de naam zou klinken als “Krusama” doet hieraan geen afbreuk, te meer nu bezwaarlijk kan worden gesteld dat deze naam “redelijk lang” is en “moeilijk te onthouden”. Verzoeker kon bovendien, niettegenstaande hij beweerde dat zijn

stiefvader een hoge functie heeft bij de Socialistische partij, en heel veel connecties heeft -reden waarom hij aanvankelijk verklaarde geen klacht te hebben ingediend - zelfs niet bij benadering de functie van zijn stiefvader omschrijven, en heeft ook dienaangaande niet aangetoond dat hij de nodige inspanningen heeft geleverd om een en ander te achterhalen, hetgeen, zoals reeds eerder gezegd, ten stelligste afbreuk doet aan de ernst van de aangegeven feiten. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij kennis zou hebben over deze eenvoudige feitelijkheden, zelfs in acht genomen zijn jeugdige leeftijd, zodat de vaagheid die hij tentoongespreid heeft de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnt. Deze vaststelling klemmt des te meer nu verzoeker geen enkel stavingstuk kan bijbrengen waaruit de gezinssamenstelling in zijn land van herkomst blijkt, en overigens überhaupt geen enkel identiteitsdocument voorlegt. De bedoelde motieven in de bestreden beslissing blijven derhalve onverminderd overeind.

2.6. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien hij dat niet deed, aantonen dat hij daartoe een gegronde reden had.

In de bestreden beslissing werd reeds gesteld dat verzoeker op geen enkel ogenblik getracht heeft enige klacht in te dienen of hulp voor zijn problemen te zoeken, en dat hij ook naliel zijn broers en zus in Albanië, zijn leerkrachten en/of jeugdorganisaties te contacteren om zijn problemen met zijn stiefvader aan te kaarten en aldus hulp te zoeken.

Verzoeker stelt tegenover deze motivering enkel dat hij -in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld- zijn problemen wel degelijk heeft aangekaart bij zijn getrouwde broers en zus, en dat het op hun aanraden was dat hij zijn toevlucht heeft gezocht bij zijn broer die in België verblijft.

De Raad stelt evenwel vast dat deze uitleg niet strookt met hetgeen hij eerder bij de verwerende partij vertelde, met name dat hij niet bij zijn broers en zus te rade ging omdat zijn broer die in België verblijft niet wilde dat hij dat deed, gezien verzoekers stiefvader hem daar toch zou zoeken. Dit argument faalt.

De Raad is derhalve van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt het in de bestreden beslissing gestelde, met name dat verzoekers problemen van familiale aard zijn en hij verklaarde nooit problemen te hebben gehad met iemand anders, zodat er in die omstandigheden in alle redelijkheid van uitgegaan kan worden dat hij bescherming zou hebben gezocht in zijn land van herkomst, te ontwrichten. Door zijn stilzitten terzake heeft verzoeker alleszins geen elementen bijgebracht die erop zouden kunnen wijzen dat hij zich niet zou kunnen beroepen op bescherming in zijn land van herkomst.

2.7. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de verwerende partij op grond van de motieven in de bestreden beslissing genoegzaam tot de conclusie is kunnen komen dat verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.